

ЗАГАЂЕЊЕ ВАЗДУХА

1. Увод:

Чист ваздух је основ за здравље и живот људи, као и читавог еко система. Ваздух је смеша гасова која чини атмосферу, а састоји се од 4/5 азота, 1/5 кисеоника и врло малих количина племенитих гасова, угљен диоксида, водоника, озона, водене паре и разних нечистоћа. Неволје настају када се овај однос поремети.

Загађени ваздух утиче на различите начине на здравље људии читав екосистем. Атмосфера служи као средство транспорта загађујућих материја до удаљених локација и као средство загађења копна и воде. Загађење ваздуха зависи првенствено од типа загађивача.

Главни извор загађења ваздуха су загревања домаћинства, индустријске активности и саобраћај. Најчешће загађујуће материје су угљен моноксид (CO), сумпор диоксид (CO₂), азот диоксид (NO₂), микрочестице чађи. Специфичне загађујуће материје ваздуха су и олово, кадмијум, маганан, арсен, никл, хром, цинк и други тешки метали и органски спојеви који настају као резултат различитих активности.

Угљен моноксид (CO) је веома отрован гас, без боје, мириса и укуса. Овај гас настаје приликом непотпуног сагоревања фосилних горива. Концентрација од 1% CO у ваздуху је смртоносна. Угљен моноксид је токсичан у високим концентрацијама и индиректно доприноси глобалном загревању као прекурсор озона. Емисије потичу углавном од саобраћаја. У Европи се емитује око 125М тона, или 11% од укупне светске емисије овог гаса.

Процењује се да емисија сумпорног диоксида (CO₂) у Европи иуноси 39М тона годишње. Емисија CO₂ једињења драстично је већа у зимском него у летњем периоду, због сагоревања фосилних горива. Зимски смог појављује се најчешће и највише у централној, јужној и југоисточној Европи. зато су власти у државама ових региона кренуле у кампању за редукацију употребе возила у централним градским деловима. Концентрација CO₂ у атмосфери западно-европских градова приметно је опала у односу на 1970. годину. Пад концентрације CO₂ у атмосфери резултат је редукације коришћења фосилних горива у загревању домаћинства.

Емитоване киселе супстанце као што су CO₂ и азот диоксид (NO₂) у атмосфери се могу задржати и до неколико дана и за то време прећи раздаљину и до неколико хиљада километара, где се преображују у сулфурну и азотну киселину. Примарни полутанти CO₂ и NO₂ и њихови реакциони производи након њихове депозиције и промене падају на површину земље и површинских вода (киселе кисе) где узрокују закисељавање средине. Ефекти ацидификације одражавају се на: водене организме који су осетљиви на повећање концентрације хидрогенових јона у земљишту, људи такође трпе последице ацидификације због конзумирања површинске или подземне воде које често имају непримерен pH фактор и повећану концентрацију метала.

2. Ефекат стаклене баште:

Ефекат стаклене баште је израз за загревање планете Земље настало поремећајем енергетске равнотеже између количине зрачења које од Сунца прима и у свемир зрачи Земљина површина. Овај ефекат представља резултат повећања количине зрачења које не може од површине Земље да буде емитовано у свемир, већ га атмосфера упије и постане топлија. Атмосфера Земље упија део (око 30%) енергије коју Сунце директно емитује, док остатак (зрачење мањих таласних дужина) пада на тло и загрева га, а тло потом емитује инфрацрвене зраке (мањих таласних дужина) који, у нормалним околностима, углавном одлазе у свемир. Међутим уколико у атмосфери постоје гасови који упијају овакво зрачење, доћи ће до повећања температуре атмосфере. То се догодило са атмосфером Земље у последњем веку.[1]

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com